

EXPUNERE DE MOTIVE

Școlile Populare de Artă au fost înființate în capitalele fostelor regiuni prin Hotărârea Consiliului de Miniștrii nr. 1720 din 1954, ca instituții de cultură cu profil educativ în domenii ale artelor interpretative vocale și instrumentale, teatrale, coregrafice și ale artelor vizuale (pictură, sculptură, grafică, ceramică, arte decorative, desigur vestimentar și desigur grafic etc.). Un specific aparte îl constituie predarea artelor tradiționale (dans popular, instrumente populare, taraf, canto popular atât în mediul urban, cât și în cel rural, având ca scop major păstrarea autenticității folclorului românesc și a celorlalte etnii.

După reorganizarea administrativ-teritorială s-au înființat școli populare de artă în fiecare capitală de județ.

Cele mai vechi școli s-au înființat pe vechile structuri ale „Conservatoarelor Municipale”, astfel că au o bogată tradiție, unele având peste 100 de ani; cea mai veche fiind școala din Arad cu o vechime de peste 160 de ani (Societatea Astra).

Școala din Cluj a fost înființată în 1954 prin M.C.M. nr. 1720. La împlinirea a 50 de ani de existență a primit numele de „Școala Populară de Arte” „Tudor Jarda”, după numele marelui compozitor clujen.

De-a lungul timpului la școala din Cluj au predat personalități de marcă ai culturii naționale, profesori universitari, artiști emeriți, artiști plastici, membrii ai Uniunilor de Creație sau ale altor organizații profesionale.

Școlile populare de artă au trecut de la înființare și până astăzi prin diverse reorganizări în funcție de specificitatea fiecărei perioade politico-organizatorice.

În Regulamentul de organizare și funcționare a școlilor populare de artă din 1983 se specifică *la Art. I.*: „Școlile populare de artă sunt instituții de stat cu caracter cultural educativ, pentru învățământul artistic popular care are ca obiectiv pregătirea artistică a interpreților și creatorilor, cultivarea și afirmarea talentelor autentice, ridicarea nivelului calitativ al manifestărilor artiștilor amatori”

La articolul 46 se specifică: „În școlile populare de artă, predarea disciplinelor se face de către profesorii calificați în specialitatea respectivă, precum și de meșterii populari cu normă întreagă, sau plata cu ora. Cadrele didactice sunt încadrate și retribuite potrivit reglementărilor stabilite pentru învățământul liceal în legea nr. 57/1974.”

La articolul 47 se specifică: La școlile populare de artă se pot încadra la disciplinele specifice și cadre care nu îndeplinesc condițiile statutului personalului didactic, acestea fiind încadrate în condițiile prevăzute de lege, pe funcții de specialitate din domeniul artei și a instituțiilor cultural educative.

La articolul 61 se prevede: „Cadrele didactice ale școlilor populare de artă cu studii de specialitate participă la activitățile de pregătire în vederea definitivării în funcție ori obținerii gradelor didactice potrivit reglementărilor stabilite de Legea Educației și Învățământului și Statutului Cadrelor Didactice.

În consecință, profesorii școlilor populare de artă pot depune în continuare dosare de obținere a gradelor didactice II și I și definitivatul la Inspectoratele Școlare Județene.

Înainte de Revoluție deci, se recunoștea *Calitatea de profesor* în Școlile Populare de Artă.

După Revoluție s-au elaborat noi acte normative. În anul școlar 1993-94 se elaborează noile programe analitice pentru Școlile populare de artă de către Ministerul Culturii din România, programe analitice care funcționează și astăzi, deasemenea, normarea muncii cadrelor didactice.

În anul 2003 apare Legea nr. 292/2003, care se abrogă prin ordonanța de urgență nr. 118 din 28 decembrie 2006.

Ordonanța de urgență nr. 118 privind înființarea, organizarea și desfășurarea activității așezămintelor culturale la Cap. I, Art. 2(1) spune: „În sensul prezentei ordonanțe de urgență așezămintele culturale sunt instituții publice sau persoane juridice de drept privat indiferent de forma de organizare și finanțare și care desfășoară activități în domeniul cultural de formare și educație permanentă ...”

Articolul 2: califică Școlile populare de artă (și meserii), ca învățăminte culturale.

La Cap. III la art. 13, alin. (1) se specifică: „Personalul de specialitate care desfășoară activități artistice în cadrul așezămintelor culturale, instituții publice, angajat cu contract de muncă individual *este încadrat și salarizat în funcție de pregătirea profesională, potrivit Legislației în vigoare aplicabile personalului bugetar.*

(2) Personalul de specialitate care desfășoară activități de educație permanentă în cadrul așezămintelor culturale *este încadrat și salarizat conform legislației în vigoare în funcție de pregătirea profesională.*

(3) Pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar și universitar care desfășoară activități de educație permanentă în cadrul așezămintelor culturale, instituții publice, nivelurile de salarizare se stabilesc conform prevederii Legii 128/1997 privind statutul personalului didactic cu modificările și completările ulterioare”.

Deci, cadrele de specialitate care desfășoară activități didactice *potrivit pregătirii profesionale sunt profesori cu atât mai mult cu cât au și modulul pedagogic la absolvirea studiilor, unii au chiar definitivat, grad II, grad I și doctorat și nu experți sau instructori cum sunt acum încadrați conform Ordonanței de urgență nr. 118/2006 și pentru care nu au calificare sau pregătirea profesională.*

Felul îngust de a interpreta această ordonanță de urgență de către Conducerea actuală a școlii și a Consiliului Județean Cluj ni se pare nelegală și discriminatorie. În prezent, cei care au mai rămas să predăm la școală se simt *umiliți* de tratamentul la care sunt supuși atât prin titulatură (experți și instructori) și nu profesori, cât și prin salarizarea total necorespunzătoare și arbitrară practică; salariile profesorilor s-au redus cu aproximativ 400 lei. În acest timp de renovare toate pianele și pianinele, la fel și celelalte instrumente au fost lăsate la voia întâmplării, fără huse, în praf de șantier și care practic nu vor mai putea fi recondiționate (un pian costă aproximativ 10.000 lei). Putem spune că în acest caz este vorba de „drepturile omului”, de discriminarea profesorilor. Dacă lucrurile vor merge tot așa, probabil că în câțiva ani se va ajunge ca să se desființeze școala pentru că nu va mai avea profesori de renume, indispensabili pentru o astfel de instituție.

Nu înțelegem încă un aspect. De ce profesorii care predau la școlile speciale au rămas cu statut de profesori iar noi am trecut pe statut de experți. Și unii și alții suntem finanțați de Consiliul Județean Cluj.

Precizăm că din totalul de peste 36 de Școli populare de artă sau Școli Populare de Artă și Meserii cum se mai numesc în unele județe, covârșitoarea majoritate și-au păstrat caracterul de școală, cadrele de specialitate fiind încadrate potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.

În aceste condiții, trebuie lucrat pentru a repune în drepturi legitime *profesorii* școlilor populare de artă, fără a fi lăsați la îndemâna interpretărilor arbitrare fiecărui vremelnic conducător de școală.

Dar, cel mai bine ar fi ca și Școlile populare de artă să fie incluse la Ministerul Învățământului și atunci statutul de profesor ar rezolva toate problemele existente.

În sensul celor prezentate mai sus, vă supun dezbaterii și aprobării proiectul de lege – Lege privind statutul Școlilor populare de artă și meserii.

INITIATOR:

Deputat Mircia Giurgiu – Grupul parlamentar PD-L

Dep. Moldovan Emil Rodu PSD

Dep. Ionescu Mihail PSD

Dep. A MET ALEDI N MIN.

Dep. Petru Monica PSD